

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1824/2023
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Предузеће за посредовање и услуге VIP security ДОО Београд, чији је пуномоћник Ана Чегар, адвокат у ..., против туженог ЈП Електропривреда Србије Београд, чији је пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 7.611.206,40 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 7959/22 од 20.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 7959/22 од 20.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 7959/22 од 20.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 806/22 од 15.09.2022. године, одржано је на снази решење о извршењу Привредног суда у Београду ИИв 5842/21 од 30.11.2021. године, у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу плати износ од 7.611.206,40 динара са законском затезном каматом, као и трошкове извршења у износу од 73.566,00 динара, и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 223.712,07 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда 1Пж 7959/22 од 20.07.2023. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за одлучивање о ревизији на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да у конкретном случају за то нису испуњени услови.

Предмет тужбеног захтева је потраживање тужиоца износа од 7.611.206,40 динара са припадајућом законском затезном каматом, на име пружене услуге физичко-техничког обезбеђења. Према чињеницама које су утврђене у поступку пред првостепеним судом, парничне странке биле су у пословном односу по основу више закључених уговора за пружање услуга физичко-техничког обезбеђења за огранке туженог, Панонске електране и Дринско лимске електране, након спроведеног поступка јавне набавке. У септембру 2021. године, тужилац је пружио услугу туженом за огранак Дринско-лимске електране, а тужени је потписивањем записника о извршеним услугама, на основу ког је тужилац туженом испоставио рачун, потврдио извршење услуге. Тужени је рачун вратио тужиоцу са разлога што је фактурисана вредност услуге премашила укупно уговорену вредност услуге. Тужилац је пружио услугу физичко-техничког обезбеђења за огранак туженог Панонске електране у јулу, августу и септембру 2021. године, што је овлашћено лице туженог потврдило потписивањем записника о извршеним услугама, на основу чега је тужилац туженом испоставио рачуне, које је тужени вратио тужиоцу са образложењем да је уговор закључен међу странкама у потпуности искоришћен.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови донели су одлуку о тужбеном захтеву на основу закључка да тужени није доказао да су закључени уговори престали да важе, и да се тужени не може ослободити обавезе плаћања за услуге које је примио, а да је обавеза туженог да се стара о примени Закона о буџетском систему и Закона о јавним набавкама, да води рачуна о искоришћености средстава предвиђених до тада важећим уговорима и да спроведе поступак ради закључења нових уговора, па применом члана 600. и члана 324. Закона о облигационим односима налазе да постоји обавеза на страни туженог плаћања накнаде за пружене услуге, са законским затезним каматама.

Према таквој садржини тражене судске заштите и разлозима пресуђења, нема потребе за изузетном дозвољеношћу ревизије.

Евентуална погрешна примена материјалног права не може бити разлог за изузетну дозвољеност ревизије. Питања која се постављају у ревизији се тичу правилности утврђеног чињеничног стања и не могу се истицати у посебној ревизији. Наводима ревидента се указује на одлуку Врховног касационог суда Прев 1412/22 од 16.03.2023. године, која је у конкретном случају без утицаја јер није заснована на истом чињеничном стању. У описаној ситуацији нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, нити за новим тумачењем права, па ни потребе за уједначавањем судске праксе.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу 28.11.2021. године. Вредност предмета спора је 7.611.206,40 динара, што је динарска противвредност износа од 64.733,14 еура.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази ревизијски цензус из члана 485. Закона о парничном поступку, ревизија је недозвољена, па је Врховни суд применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучио је у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић